

Chương 33

Lữ đã nghĩ đến chuyện dùng Barnes, luật sư lo về ly dị cho chàng nhưng Lữ gạt ngay ý nghĩ đó. Những anh luật sư chuyên môn về ly dị này thường không có khả năng nhiều về luật hình và chàng cần một luật sư khác, giỏi về hình sự. Buổi sáng hôm đó, Lữ bỏ ra hơn hai tiếng đồng hồ gọi nhiều chỗ để tìm hiểu và sau cùng chàng được biết tổ hợp Holmes, Vickens và Berry là nhóm luật sư về hình giỏi nhất tại miền Nam California. Văn phòng của tổ hợp này ở trong một khu sang nhất của Los Angeles tại Century City. Lữ gọi lấy hẹn và buổi trưa hôm đó, chàng đã có mặt tại phòng đợi của văn phòng tổ hợp Holmes, Vickens & Berry trên lầu thứ 25 của Century City Plaza.

Lữ sửng sốt khi người luật sư tổ hợp mở cửa mời chàng vào phòng họp. Chàng nghĩ sẽ gặp một luật sư già, không già ít nhất cũng đã hoa râu, nhưng không phải. Người mời chàng vào là một nữ luật sư trẻ tuổi, khoảng chừng ba mươi. Và người nữ luật sư này là một người Á Đông với mái tóc dài đen huyền để xõa ngang lưng. Lữ ngạc nhiên hơn nữa khi nàng cất tiếng:

- Chào ông Lữ! Ông Trần Lữ! Tôi là Kim, nữ luật sư của tổ hợp này. Mời ông ngồi!

Nàng quay sang nói với người thư ký đứng gần đó:

- Bà mời luật sư Charles Berry sang đây để gặp ông Trần Lữ hộ tôi.

Nàng nói ngay với Lữ không để chàng cất tiếng hỏi khi nhìn thấy vẻ ngạc nhiên và không vui lộ rõ trên khuôn mặt Lữ:

- Tôi xin lỗi đã không báo cho ông biết trước. Tôi làm việc chung với Charles Berry, trưởng nhóm luật sư về hình sự ở đây.

Lữ không ngờ chàng lại gặp một luật sư Việt Nam trong nhóm tổ hợp luật sư hạng nhất của California này. Hơn thế nữa lại là một nữ luật sư. Và một người đàn bà đẹp quyến rũ! Vẻ không vui tan biến trong khoảnh khắc, Lữ chợt thấy thích thú và tò mò về người nữ luật sư trẻ đẹp đứng trước mặt chàng:

- Không sao! Tôi hân hạnh lắm chứ! Được một luật sư giỏi vừa đẹp đại diện cho tôi là may mắn lắm rồi!

Nàng cười. Nụ cười vui, mau mắn và đầy vẻ tự tin của một người biết mình đẹp, quyến rũ và đầy đủ tài năng để người khác thán phục:

- Ông nhìn khéo lắm! Tôi mong sẽ không làm ông thất vọng! Tôi và Charles Berry sẽ cùng là luật sư đại diện cho ông nhưng tôi sẽ tiếp xúc với ông nhiều hơn.

Luật sư Charles Berry, người có tên trên tấm plaque vàng trước cửa văn phòng tổ hợp, mở cửa bước vào. Berry có đầy đủ dáng dấp của một luật sư nổi tiếng và thành công như Lữ nghĩ và hình

dung. Vẻ người bệ vệ, ung dung với mái tóc trắng gần hết và khuôn mặt đã nhiều nếp nhăn nhưng vẫn đầy vẻ tinh anh, sắc sảo của một luật sư đã lăn lộn lâu trong nghề. Berry bắt tay Lữ và cười nói:

- Ông gặp nữ luật sư Kim của chúng tôi rồi? Người luật sư partner trẻ nhất và cũng là người đẹp nhất của tổ hợp này đây!

Lữ không dấu được vẻ thán phục. Được thành partner trong tổ hợp cả trăm luật sư như tổ hợp Holmes, Vickens & Berry với số tuổi chỉ sắp si chưa đến ba mươi như nàng không phải là chuyện thường. Lại đẹp nữa! Lữ đã gần như quên hẳn lý do tại sao chàng lên gặp luật sư này. Chàng tự rủa thầm trong bụng. Không lẽ một người đã dày dặn về đàn bà như chàng lại có thể bị hấp hồn một cách dễ dàng đến thế được!

Nhưng Kim không phải là người đẹp bình thường. Vẻ đẹp của nàng không có nét chín mùi như Uyên, không có nét đẹp cổ điển Tây phương như Miriam nhưng là sự pha trộn của một sức hấp dẫn gợi dục tự nhiên với những nét kín đáo của Á đông, nơi đó những khiêu khích dục tình đã được ngụy trang bằng bề ngoài lịch sự, quý phái của tài năng, trí thức và nghề nghiệp. Lữ nhếch mép cười. Chàng mừng tượng Kim như một trái cấm và tự hỏi nàng sẽ ngon ngọt thế nào nếu chàng dùng răng cắn

Chương 33

vào quả cấm dây quyến rũ kia.

Charles Berry cũng mỉm cười. Người luật sư già có đôi mắt tinh đời đã cảm thấy bầu không khí đầy luồng điện được phát ra giữa hai người trẻ tuổi Á đông hiện diện trong căn phòng. Đối với ông, Kim là tượng trưng cho tất cả những gì thuộc về tuổi thanh xuân, mang lại luồng gió mới hồi sinh cho tổ hợp luật sư già cỗi này, nơi tiền bạc và tham vọng quyền uy đã biến mỗi văn phòng của tổ hợp thành một trường giặc đấu sống chết, chỉ có kẻ thắng vinh quang và kẻ bại trắng tay tù nhục.

Kim đã hóa giải biết bao tranh chấp trong tổ hợp này nhờ sự khéo léo cũng như vẻ đẹp đầy quyến rũ của nàng. Năng lực của những luật sư già trẻ của tổ hợp đã được dùng để chiêu chuộng, săn đón nàng, tạm quên đi những hiềm khích, thù hận. Nàng cũng mang lại nhiều khách hàng lớn, những công ty, xí nghiệp với thương vụ hàng trăm triệu Mỹ kim trở lên, cho văn phòng tổ hợp nhờ tài ngoại giao với các chủ nhân, các giám đốc điều hành. Berry đôi khi tự hỏi không hiểu tài năng và sắc đẹp của nàng, điều nào là yếu tố quan trọng nhất cho sự thành công của Kim trong ngành luật sư tại Los Angeles. Có lẽ sự phân biệt không phải là điều cần thiết. Điều quan trọng là Kim đã mang lại những nguồn lợi lớn cho tổ hợp luật sư mang

tên ông. Và như thế cũng đã quá đủ. Charles Berry mời Lữ ngồi và vào đề ngay:

- Tôi được biết ông đến văn phòng chúng tôi vì cuộc điều tra của cảnh sát về vụ cháy khu apartment ở Garden Groves. Chúng tôi có thể làm gì cho ông?

Lữ nhìn Kim. Nàng mỉm cười với chàng. Và Lữ lần nữa đột nhiên quên hẳn lý do chàng đến đây. Những rắc rối của cuộc đời bỗng trở thành vô nghĩa. Kim đẹp quá! Nụ cười nàng sáng rực và mắt nàng lonh lonh như những vì sao. Lữ ngậy người không đáp lại câu hỏi của Berry. Người luật sư già hắng giọng. Lữ búng tỉnh và chàng trả lời:

- Tôi nghĩ cảnh sát có ý nghi ngờ tôi chủ mưu đốt khu apartment để đòi tiền bồi thường bảo hiểm. Họ muốn lấy lời khai của tôi sáng nay. Tôi cần luật sư cố vấn để giúp tôi trong vụ này.

Kim hỏi lại:

- Họ có bằng chứng gì hay sao mà nghi ngờ ông?

Lữ lắc đầu:

- Tôi không chắc hẳn. Họ có chỉ cho tôi xem một tấm áo thun cháy xém gần thùng xăng bị đốt. Áo này có in tên của tiệm hamburger do tôi trông coi trước kia.

Berry trầm ngâm:

- Cũng không có gì đáng ngại lắm. Vụ này nghe như về ông bị kẻ nào ám hại đốt nhà để đổ tội cho ông. Cảnh sát điều tra không đến nỗi ngu xuẩn lắm để không nhận biết điều đó. Có điều hiện

nay đang có quá nhiều vụ đốt nhà đòi tiền bảo hiểm mà cảnh sát không có chứng cứ buộc tội ai cả. Họ có thể nhắm mắt làm càn dùng chuyện này để chứng tỏ họ cũng hữu hiệu. Và ông có thể trở thành một thứ dê tế thần lắm!

Lữ hỏi:

- Như vậy tôi phải làm gì bây giờ?

Berry trả lời:

- Chúng tôi cần biết thêm nhiều về ông. Những người ông giao dịch, quen thuộc. Những kẻ có thể bị thiệt hại do công chuyện làm ăn với ông. Những kẻ thù trong đời tư của ông. Tóm lại tất cả những gì có thể giúp ích chúng tôi ông bị kẻ thù tìm cách ám hại và đổ tội cho ông. Kim sẽ cho ông biết một văn phòng thám tử tư chúng tôi thường dùng. Cô ấy sẽ đi ra sở cảnh sát với ông ngày mai để giúp ông trong vụ lấy lời khai.

Lữ mỉm cười. Chàng chỉ chờ có vậy. Trong cái rủi lại có điều may. Không có vụ đốt nhà phiền hà rắc rối kia làm sau chàng biết và quen được Kim, người nữ luật sư trẻ đẹp đa tình và đầy quyến rũ này. Cuộc đời cũng còn tươi đẹp lắm chứ! Berry hỏi thêm chàng ít câu nữa và cáo tử để lại chàng và Kim trong phòng họp. Lữ nhìn Kim không nói gì và nàng cũng nhìn lại chàng. Một chút bối rối thoáng lộ trên khuôn mặt nàng. Tại sao nàng phải mất tự nhiên. Một nữ luật sư mạnh dạn xông

Chương 33

xáo như nàng trong xã hội thượng đỉnh của Hoa Kỳ này không tự chủ được trước một người khách hàng bình thường như hàng trăm thân chủ khác. Lại là một người đồng hương nữa! Kim ngạc nhiên cho chính mình. Nàng lắc đầu nhẹ và lấy lại bình tĩnh. Nàng nói, giọng trở lại đây về nghề nghiệp như không có chuyện gì xảy ra:

- Tôi cần biết thêm nhiều chi tiết nữa để sửa soạn cho ông khi cảnh sát lấy lời khai vào ngày mai.

Lữ bắt lấy ngay cơ hội:

- Tôi chắc phải mất nhiều thì giờ lắm. Cô Kim cho phép để tôi mời cô đi ăn được không? Chúng ta vừa ăn vừa bàn về chuyện này. Với lại để tôi có dịp làm quen nữa! Có lẽ tôi phải cảm ơn tên đồt nhà này mới phải!

Kim cười. Đã lâu lắm nàng mới nghe được một câu tán êm tai như của anh chàng Lữ này. Những tên luật sư ba trợn trong chỗ làm hay tại tòa cũng như những tên giám đốc xí nghiệp nàng quen chỉ nói nửa câu đã dở giọng sàm sỡ chói tai. Kim bỗng thấy vui vui. Anh chàng này khéo nói lắm. Nàng cười:

- Vâng! Xin cảm ơn ông! Nhưng tôi xin nhắc lại đây chỉ là chuyện công việc thôi đấy nhé!

Lữ gật đầu. Công việc hay không chàng có quan tâm gì. Lữ thấy thích thú như chàng thanh niên mới lớn hẹn hò lần đầu. Nhưng không đúng! Lữ chưa bao giờ có tuổi mới lớn hẹn hò gặp gỡ người yêu.

Chàng đã có bao giờ yêu ai đâu nhỉ? Lữ hơi lặng người! Điều gì đã xảy đến cho chàng?